

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΗ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 15 ΙΟΥΝΙΟΥ 1940

ΑΡΙΘ. 12

“ΕΥΘΥΜΕΙΤΕ ΑΝΔΡΕΣ,,

Ὁ ἄνεμος ἐσφύριζε δαιμονιωδῶς, ἡ θάλασσα πανταχόθεν εἰσέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον, τὸ σκάφος ἐκινδύνευε νὰ διασπαρῆ ἀπὸ τὴν μανίαν τῶν πελωρίων κυμάτων, τὰ ἔξαρθήματα καὶ τὸ φορτίον τοῦ πλοίου εἶχον ἤδη ριφθῆ εἰς τὴν θάλασσαν, μελανὰ νέφη ἐκάλυπτον τὰ πάντα καὶ ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη, καὶ οἱ ἀστέρες ἐπὶ δεκατέσσαρας ἡμέρας δὲν εἶχον ἐμφανισθῆ εἰς τὸν ὁρίζοντα. Οὐδεὶς, ἔστω καὶ ἂν ἠδύνατο, ἤθελε νὰ λάβῃ ὀλίγην τροφήν, τρομερὰ δ' ἀπελπισία ἐβασίλευεν εἰς τὴν ψυχὴν πάντων, διότι μετ' ἀγωνίας καὶ τρόμου ἀνεμένετο, ὅτι ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἡ ἀπειλητικὴ θάλασσα θὰ ἤνοιγε τὸ στόμα αὐτῆς, ἵνα καταπῆ καὶ τὰς διακοσίας ἑβδομήκοντα ἕξ ψυχάς, αἱ ὁποῖαι εὗρισκοντο ἐντὸς τοῦ πλοίου.

Ἦτο τὸ πλοῖον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὁ δέσμιος Παῦλος μετ' ἄλλων καταδικῶν, ὑπὸ συνοδείαν στρατιωτικὴν, ἐταξίδευε πρὸς τὴν Ρώμην, ἵνα ἐμφανισθῆ καὶ ἀπολογηθῆ ἐνώπιον τοῦ Καίσαρος. Καὶ ἐνῶ τοιαύτη ἐπεκράτει κατάστασις, ὁ ἀπόστολος ἴσταται ὀρθίος καὶ λέγει πρὸς πάντας τοὺς ἐτοιμοθανάτους συνταξιδιώτας : «εὐθυμεῖτε ἄνδρες· πιστεύω γὰρ τῷ Θεῷ ὅτι οὕτως ἔσται, καθ' ὃν τρόπον λελάληται μοι». Καὶ μετ' ὀλίγα : «οὐδενὸς γὰρ ὑμῶν θείξῃ ἐκ τῆς κεφαλῆς πεσεῖται».

Πόσον ἐπίκαιρος προτροπὴ καὶ διὰ τὰς πονηρὰς ταύτας καὶ τρικυμώδεις ἡμέρας ! Νέφη ἀπειλητικὰ συνεσωρεύθησαν πανταχοῦ, ἡ καταγίς τοῦ πολέμου μαίνεται ἐπὶ ἀπεράντων ἐκτάσεων, ὅτι πολύτιμον εἶχεν ἡ ἀνθρωπότης καταποντίζεται εἰς τὸ πέλαγος τοῦ μίσους καὶ τοῦ αἵματος, ἡ ἀγωνία καὶ ὁ τρόμος συνέχει τοὺς πάντας, διότι ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἀναμένεται ὅτι οἱ πάντες θὰ παρασυσθῶμεν εἰς τὴν δίνην, ἵνα οὕτω ταφῶμεν εἰς τὰ ψυχρὰ τοῦ θανάτου βασίλειαν...

Πρόκειται ἡμῶς πράγματι νὰ καταποθῶμεν ὑπὸ τοῦ θανάτου ἢ μᾶλλον, πρὸ τούτου, ὑπὸ τῆς λύπης καὶ τῆς ἀγωνίας ; Ἀσφαλῶς ναί, ἐὰν δὲν πιστεύομεν εἰς τὸν Θεόν, ὅτι θὰ γίνῃ, ὅπως «ἐλαλήθη» εἰς ἡμᾶς. Καὶ «ἐλαλήθη» ὅτι καὶ αἱ τριῖνες τῆς κεφαλῆς ἡμῶν εἶναι μεμετρημένοι, ὅτι οὐδέποτε θὰ ἀφίση ἢ θὰ ἐγκαταλείψῃ ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι θὰ εἶναι πάντοτε μεθ' ἡμῶν, πάσα τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Ταῦτα καὶ πλεῖστα ἄλλα ὑπεσχέθη ὁ Κύριος διὰ τοὺς πιστεύοντας εἰς Αὐτόν, καὶ εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ Κύριος, διὰν ὑπόσχεται ἐκτελεῖ.

Ἄς «εὐθυμῶμεν», λοιπόν, ἀδελφοί, ὅχι διότι δὲν

ἐκτιμῶμεν τὴν ἐπικειμένην τρομερὰν ἀπειλήν, τὴν τρομερωτέραν ἕξ ὅσων ἐγνώρισεν μέχρι τοῦδε ἡ ἀνθρωπότης, ὅχι διότι παραγνωρίζομεν τὴν κρισιμότητα τῶν κυκλούντων ἡμᾶς περιστάσεων, ἀλλὰ διότι ἀναγνωρίζομεν καὶ πιστεύομεν ὅτι οἱ κίνδυνοι δὲν εἶναι ἀνώτεροι οὔτε τῆς παντοδυναμίας, οὔτε τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸς παρέδωκε χάριν ἡμῶν τὸν Ἰησοῦν, «τὸν οὐόμενον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρομένης», καὶ Αὐτὸς θὰ διαφυλάξῃ ἡμᾶς «ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν Αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον».

ΑΡΧΙΜ. ΕΜΜ. Ι. ΚΑΡΠΑΘΙΟΥ

Καθηγητοῦ τῶν Θεολογικῶν
τοῦ ἐν Ν. Φιλαδελφείᾳ γυμνασίου

Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΕΝ ΤΗ ΑΣΚΗΣΕΙ ΤΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΜΑΤΟΣ ΑΥΤΟΥ*

Ἐκ προοιμίων σπεύδω νὰ υπογραμμίσω ὅτι εἶναι ἀδιανόητον νὰ θεωρηθῆ ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ ἀσκήσῃ τὸ τριπλοῦν αὐτοῦ λειτουργήματα ὁ Πνευματικὸς Πατήρ, τὸ τοῦ κριτοῦ δηλαδὴ, τὸ τοῦ διδασκάλου, καὶ τὸ τοῦ λατροῦ, εἴτε κεχωρισμένως καὶ ἀσχέτως πρὸς ἄλληλα, εἴτε καὶ κατὰ τὸ ἐνὶ ἐκάστῳ καὶ ἐκάστοτε δοκοῦν. Εἶναι Μυστήριον ἡ Ἱερὰ Ἐξομολόγησις ἢ ὄχι ; Τίς θὰ τὸ ἀρνηθῆ ; Ἐχει ὀρισμένον τελετουργικὸν τύπον, καθωρισμένην Ἀκολουθίαν τὸ Μυστήριον τῆς Ἱεράς Ἐξομολογήσεως ἢ ὄχι ; Τὴν ἀπάντησιν δίδει τὸ Εὐχολόγιον τῆς Ἐκκλησίας. Πῶς λοιπόν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκληφθῆ ὅτι τελεῖται Μυστήριον τῆς Ἱεράς Ἐξομολογήσεως, ὅταν ἐπὶ ποδὸς ὁ ἱερεὺς ὁ ἐκτελῶν χρέη Πνευματικοῦ ἀνευ Ἐπιτραχηλίου πολλῶν, ἢ καὶ διακόπτων τὴν τέλεσιν τῆς Προσκομιδῆς ἢ ὑπεκφεύγων στιγμὴν τινα ἐκ τῶν τελετουργικῶν τοῦ καθηκόντων καθ' ὃν χρόνον εἶναι λειτουργὸς εἴτε ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ εἴτε παρὰ τὴν δορεῖαν ἢ νοτίαν πύλην αὐτοῦ «διαβάξῃ τὴν Εὐχὴν» εἰς τὸν ταλαίπωρον χριστιανόν, προσερχόμενον, ἵνα μεταλάβῃ Σῶμα καὶ Αἷμα Χριστοῦ ; Πῶς δὲ εἶναι δυνατόν νὰ διδῇ τὴν συγχώρησιν ἐπέχων τόπον Χριστοῦ Πνευματικὸς εἰς τὸν ἁμαρτωλὸν ἄνθρωπον ἐν μέσῳ ὁδῶ ἢ ἀλλαχοῦ που ἀνευ τῆς τηρήσεως τῆς τυπικῆς τάξεως

* Τὸ παρὸν ἀποτελεῖ τὸ κύριον σῆμα εἰσηγήσεως γενομένης ἐν Μεσολογγίῳ ἐνώπιον τοῦ Α' Συνεδρίου τῶν Πνευματικῶν Πατέρων τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Ἀκαρνανίας τῆ 12ῃ Μαρτίου τρέχοντος ἔτους καὶ κατ' ἐπιτομήν ἐν Κορίνθῳ τῆ 1ῃ Μαρτίου, ἐνώπιον τοῦ Β' Ἱερατικοῦ Συνεδρίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κορινθίας.

τῆς Ἐκκλησίας; "Ω! Δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ φαντασθῶμεν βαθύτερον λήθαργον ἀμαρτίας δι' ἓνα Πνευματικόν!

Εἶναι δὲ λίαν μονομερῆς ἀντίληψις τοῦ ἔργου τοῦ Πνευματικοῦ νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ νὰ «διαβάσῃ τὴν Εὐχὴν» ἀπλῶς ἐπὶ τὸν ἀμαρτωλόν, καὶ νὰ ἀποφανθῇ: «τέκνον, ἀφένονται σοι αἱ ἀμαρτίαι!» Εἶναι τοῦτο κακὴ ἀντίληψις τοῦ ἱερωτάτου Μυστηρίου, καὶ κακὴ στη ἐφαρμογὴ αὐτοῦ. Ἡ κρίσις, ἡ διδασκαλία καὶ ἡ θεραπευτικὴ εἶναι τρία στάδια ἀδιάσπαστα τοῦ λειτουργήματος τῆς Πνευματικῆς Πατρότητος. Τὸ ὠφελεῖ τὸν ἀσθενῆ, ἂν ὁ ἰατρὸς τῶν σωμάτων κάμῃ καλὴν διάγνωσιν τῆς ἀσθενείας; Ὁ ἀὐτελεῖ αὐτόν, ἂν δὲν διαφωτισθῇ καὶ δὲν ὀδηγηθῇ εἰς τὴν ἀποφυγὴν τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ ἐπιβλαβοῦς, τὸ ὅποιον δύναται νὰ χειροτερεύσῃ τὴν θέσιν του; Ὁ ἀὐτελεῖ αὐτόν, ἂν δὲν δώσῃ τὰ ἀπαιτούμενα φάρμακα διὰ τῆς ἱατρικῆς συνταγῆς; Οὕτω καὶ ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν: τὸ καθ' ἑαυτὸν, δὲν ἀρκεῖ νὰ διαγνώσῃ τὸ ἀμάρτημα τοῦ ἐξομολογουμένου, μηδὲ τὸ νὰ συγχωρήσῃ αὐτό· ἀνάγκη νὰ διαφωτίσῃ αὐτόν, νὰ τὸν συγκαινήσῃ, νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς αὐτόν τὸ μῖσος ἐναντίον τῆς ἀμαρτίας καὶ τὸν ἔρωτα πρὸς τὴν ἀρετὴν· καὶ ἐπὶ πᾶσι, ἀνάγκη νὰ ἱατρῶσῃ, νὰ ἐπιούλῃ τὰς πληγὰς, τὰς ὁποίας ἤνοιξεν εἰς τὸν ταλαιπῶρον ἀμαρτωλὸν ἢ ἀμαρτία. Βεβαίως, ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ εἶναι μεγάλη· ἡ πίστις τοῦ ἀμαρτωλοῦ φάρμακον δραστηκώτατον· ἡ Συγχωρητικὴ Εὐχὴ, ὡς φορεὺς τῆς Θείας Χάριτος, πανίσχυρος· ἀλλὰ πάντα ταῦτα, τὰ καθ' ἑαυτὰ σωτήρια θὰ ἀποβῶσι καὶ διὰ τὸν ἐξομολογούμενον ἀμαρτωλὸν σωτήρια, ἂν καλῶς προσφερθῶσιν εἰς αὐτόν, καὶ καλῶς τεθῶσιν εἰς ἐνέργειαν. Καὶ αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον λέγει πῦρ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ὅτι: «οὐκ ἐν τῇ φύσει τῶν φαρμάκων μόνον ἐστὶν ἡ σωτηρία, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ τέχνῃ τοῦ προσάγοντος· τούτου γὰρ μὴ ὄντος, πάντα διέφθαρται»¹.

Ἀνάγκη πᾶσα, λοιπὸν, νὰ εἰμεθα ἀπολύτως ἀκριβεῖς ὡς πρὸς τὸ τελεουργικὸν μέρος τοῦ Μυστηρίου, καὶ ἀπολύτως ἐνήμεροι καὶ ἐμπειροὶ ὡς πρὸς τὸ τεχνικόν, οὕτως εἰπεῖν, μέρος αὐτοῦ. Ἄλλως, ἐνόχως παραπαλιόμεν, καὶ ὑπευθύνως ἀντλοῦμεν εἰς πῖθον Λαλαῖδων, τὸ δὴ λεγόμενον.

Ἡ περαιτέρω λοιπὸν ἀνάπτυξις τῶν τριῶν προαναφερθέντων σημείων προϋποθέτει τὸν Πνευματικὸν Πατέρα, ὡς ἐν πλαισίῳ αὐτοῦ εὐαρμόστῳ, ἐν τῇ τελείῃ τῆς ἱεράς Ἀκολουθίας τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἐξομολογήσεως, σεμνόν, μὲ ὕφος συμπαθητικόν, οἷον ὁ πατὴρ τῆς γνωστῆς παραβολῆς ἔδειξε πρὸς τὸν ἄσωτον υἱὸν του, μὲ φρόνησιν, μὲ γλώσσαν μεστήν ἀγάπης καὶ στοργῆς, ἐπὶ πᾶσι φέροντα κατὰ τὴν τάξιν τὸ Ἐπιτραχίλιον αὐτοῦ, καὶ καθήμενον ἐνώπιον τῆς Εἰκόνης τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ, ἐνώπιον δὲ αὐτοῦ ἔχοντα τὰ γόνατα κεκλιμένα τὸν διψῶντα τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ ἀμαρτωλόν.

Α'

¹ Πνευματικὸς εἶναι κριτής. Ποία δὲ εἶναι ἡ

1. Χρυσόστομος, Ὁμιλία ΝΒ' εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.

ἐξουσία, τὴν ὁποίαν ἰσχεῖ ἐν τῇ ιδιότητι αὐτοῦ ταύτη, καὶ πῶς ὀφείλει νὰ ἀσκήσῃ αὐτήν; Τὴν ἀπάντησιν ἐδρίσκομεν εἰς τοὺς ἀτελοῦθους λόγους τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οἱ ὅποιοι εἶναι καὶ οἱ ἱδρυτικοὶ τοῦ Μυστηρίου τῆς ἱεράς Ἐξομολογήσεως: "Ὅτε «εὐσης ὀφίας, τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἤλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον», μετὰ τὸν χαριτόδωτον χαιρετισμὸν «Εἰρήνη ὑμῖν», εἶπεν εἰς τοὺς ἁγίους αὐτοῦ Ἀποστόλους: «Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατὴρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς: Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἂν τινων ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφέντες αὐτοῖς· ἂν τινων κρατήτε, κεκράτηνται!» Ἐκ τῶν λόγων τούτων τοῦ Κυρίου σαφέστατα προβάλλει τὸ λειτουργήμα τοῦ κριτοῦ ἐν τῇ προσώπῳ τοῦ δεχομένου τοῦς λογισμοὺς καὶ τὰ ἀμάρτηματα τῶν χριστιανῶν λειτουργοῦ τῆς Ἐκκλησίας, ἥτοι τοῦ Ἐξομολογούντος Πνευματικοῦ. Καὶ ὅχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καθορίζεται, καὶ δογματικῶς αὐτὸ τοῦτο διατυπῶνται παρ' αὐτοῦ τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ ἱερωτάτου Μυστηρίου, ἡ φύσις καὶ ἡ ἔκτασις τῆς δικαστικῆς ταύτης ἐξουσίας τοῦ Πνευματικοῦ. Ὁ Πνευματικὸς, δηλαδὴ, ἔχει τὴν ἐξουσίαν: ἢ νὰ δώσῃ τὴν συγχώρησιν τῶν ἀμαρτιῶν εἰς τὸν πρεπόντως ἐξομολογηθέντα ἐνώπιον αὐτοῦ χριστιανὸν ἢ νὰ ἐπιφυλαχθῇ νὰ δώσῃ τὴν συγχώρησιν ταύτην. Ἡ «λύει» τὰς ἀμαρτίας ἢ «κρατεῖ» αὐτὰς ἀλύτους· δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ καταδικάσῃ. Τὸ «πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ, εἰ κατηραμένοι, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ»² εἶναι ἀπόφασις, τὴν ὁποίαν μόνον ὁ Μέγας Κριτής, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπεφύλαξεν εἰς ἑαυτόν, κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην «τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ»³, νὰ ἐξαγγεῖλῃ πρὸς τοὺς ἀμαρτωλοὺς.

Ζηλωτῆς φίλος ἱεράρχης, λαμβάνων ἀφορμὴν ἐκ τοῦ ἐσχάτως ἐκδοθέντος Α' τόμου τοῦ Ἐξομολογηταρίου μου, μοὶ ἔγραψε πρὸ τινος σχετικῶς πρὸς τὸ σημεῖον τοῦτο, τὰ ἑξῆς: «Τὶ θὰ εἴπῃ δὲν καταδικάζει ὁ Πνευματικὸς, ἀλλὰ ἀθωώνει ἢ δὲν ἀθωώνει; Φιλοσοφικῶς δέβηαι, λέγει ὁ καλὸς ἱεράρχης, στέκει· ἀλλ' οἱ Πνευματικοὶ μας κατὰ τὰ 8/10 εἶναι ζήτημα, ἂν προέρχωνται ἀπὸ τὴν Μέσην Ἐκπαίδευσιν· εἶναι ἰδίως τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως καὶ δὲν τὰ καταλαβαίνουν αὐτά».

Τὰ πράγματα εἶναι σαφῆ· καὶ οἱ μνημονευθέντες λόγοι τοῦ Κυρίου εἶναι φάροι τῆς ἀληθείας, ὡς πρὸς τὸ προκείμενον σημεῖον, τηλαυγεῖς. Δὲν πιστεύω ἐπομένως ὅτι κανεὶς ἐκ τῶν Πνευματικῶν Πατέρων θὰ προσκόψῃ εἰς τὴν ἀντίληψιν τῆς ιδιότητος του ὡς δικαστοῦ ἐν τῇ ἀσκήσει τοῦ λειτουργήματος τῆς Πνευματικῆς Πατρότητος. Ἄλλ' ἀφοῦ ἀπαξ ἐγεννήθη τοιοῦτον ἀπόρημα, αἰσθάνομαι ἐμαυτὸν ἠθικῶς ὑπόχρεον καὶ νὰ λύσω αὐτό. Οὐδεὶς, ἀπολύτως οὐδεὶς λόγος δύναται νὰ γείνη περὶ ἐξουσίας τοῦ Πνευματικοῦ ὡς πρὸς τὸ νὰ καταδικάσῃ τὸν οἰονδηπότε ἀμαρτωλὸν ποινικῶς, ὅ ἐστι νὰ παρα-

1. Ἰωάνν. 20,15-23.

2. Ματθ. 25,41.

3. Πρ. 2,20.

πέμψη αὐτὸν εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ «ἤτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ». Ἀπομένει νὰ συνδυασθῇ πρὸς τὴν δικαστικὴν ιδιότητα τοῦ Πνευματικοῦ ἢ ἐπιβολὴ κανόνος καὶ ἐπιτιμίων εἰς τὸν ἐξομολογηθέντα χριστιανόν. Ἀλλὰ ταῦτα διὰ τὸν ὀρθόδοξον χριστιανὸν δὲν εἶναι ποινὰ ἐν τῇ κυρίᾳ τῆς λέξεως σημασιᾶ· εἶναι φάρμακα λαματικά καὶ σχετίζονται πρὸς ἄλλην ιδιότητα τοῦ Πνευματικοῦ. Μόνον οἱ παπιστὰι δέχονται αὐτὰ ὡς ποινάς, ἐντεῦθεν δὲ καὶ παραδέχονται ὅτι ὁ Πνευματικὸς ὄχι μόνον ἀθώνει, ἀλλὰ καὶ καταδικάζει· ὄχι μόνον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαγγεῖλῃ ἀπόφασιν ἀθωωτικὴν ὑπὲρ τοῦ ἐξομολογηθέντος, ἀλλ' ἔχει τὴν ἐξουσίαν καὶ νὰ ἀπαγγεῖλῃ κατ' αὐτοῦ καταδικαστικὴν ἀπόφασιν. Κατὰ τοὺς παπιστὰς, ἰδὴ λαθῆ, τὸ Μυστήριον τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως δὲν εἶναι μόνον Μυστήριον ἐλέους καὶ εὐσπλαγχνίας τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ μέσον ἀσκήσεως τῆς θείας Δικαιοσύνης! Δι' ἡμᾶς ὁμοίως τοὺς ὀρθόδοξους ἢ Ἐξομολόγησις εἶναι Μυστήριον, διὰ τοῦ ὁποίου μεταδίδεται ἡ Χάρις εἰς ἀφῆσιν ἢ κρᾶττησιν ἁμαρτιῶν. Ἄν δὲ ποτε γίνεται καὶ παρ' ἡμῖν λόγος περὶ καταδικαστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Πνευματικοῦ ὡς πρὸς τινα ἁμαρτωλόν, αὕτη δέον νὰ νοηθῆ ἐν ὄλως σχετικῇ ἐννοίᾳ· ὅτι δηλαδὴ δὲν συνεχρήθη ὁ ἁμαρτωλὸς ἢ ὅτι ἔθεσεν αὐτὸν ὁ Πνευματικὸς ὑπὸ βαρῶ ἐπιτίμων.

(Συνεχίζεται)

ΑΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΤΗΣ ΠΟΜΠΗΪΑΣ

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΝ ΧΡΙΣΤ. ΜΝΗΜΕΙΟΝ

Περὶ τὰ 7 1/2 χλμ. ΝΑ. τῆς ἐν Καμπανίᾳ τῆς Ἱταλίας Νεαπόλεως, πλησίον τῆς Πομπηΐας καὶ εἰς τοὺς δυτικὸς πρόποδας τοῦ Βεζουβίου, ἔκειτο ἡ ἀρχαία πόλις Ἡράκλειον, τὸ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων Herculaneum ὀνομαζόμενον. Ἡ πόλις αὕτη, καταστραφείσα ὑπὸ φοδερῶ σεισμοῦ τῷ 63 μ. Χ., ἀνικοδομήθη ταχέως, ἵνα καταστραφῆ καὶ πάλιν ὀλοσχερῶς μετὰ τῶν λοιπῶν περὶ τὸν Βεζουβιον πύλεων, τῷ 79 μ. Χ. ἔκ τῆς τρομερᾶς ἐκρήξεως τοῦ ἡφαιστείου, καλυφθεῖσα εἰς ὕψος 12—30 μέτρων. Ἡ σκληρὰ αὕτη τύχη ἐπεφύλασσε μὲν εἰς τὴν πόλιν ταύτην τὴν πλήρη αὐτῆς καταστροφὴν καὶ ἐξαφάνισιν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὰ διασωθέντα ἐν αὐτῇ μνημεῖα. Μέχρι τοῦ 1709, ὅτε ἀνεκαλύφθη τυχαίως, ἡ θέσις αὐτῆς ἦτο ἐντελῶς ἄγνωστος. Ἐκτοτε ἐγένοντο ἀνασκαφαὶ κατὰ καιροῦς, συστηματικὴ δὲ αὐτῆς ἐκσκαφὴ ἤρξατο τῷ 1927.

Μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1938 οὐδὲν χριστιανικὸν μνημεῖον εἶχεν ἀνακαλυφθῆ ἐν αὐτῇ. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ὁμοίως ταύτην εἰς τινα οἰκίαν τοῦ Ἡρακλείου, ἀνήκουσαν εἰς πλούσιόν τινα Ῥωμαῖον πατρίκιον καὶ κειμένην ἐπὶ τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ τῆς πόλεως, τὴν Casa del Bicentenario, ἀνεκαλύφθη ἕνας σταυρός. Περὶ τοῦ εὐρήματος τούτου οὐδὲν ἐγνώσθη μέχρι τέλους τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1939, ὅτε τὸ πρῶτον ἐδημοσιεύθη σχετικὴ εἰδήσις εἰς τὴν Giornale d'Italia, ἀκο-

λούθως δὲ εἰς τινας γερμανικὰς ἐφημερίδας καὶ ἐν τῇ ἀθηναϊκῇ «Καθημερινῇ» τῆς 26 τοῦ αὐτοῦ μηνός. Αἱ εἰδήσεις ὁμοίως αὐταὶ δὲν ἦσαν σαφεῖς, λόγῳ τῆς μυστικότητος, τὴν ὁποίαν ἐτήρησεν ἀπ' ἀρχῆς περὶ τὸ εὐρημα ὁ διευθυντὴς τῶν ἀνασκαφῶν καθηγητῆς Ἀρχαδατος Majuri μετὰ τῶν συνεργατῶν αὐτοῦ.

Ἡ τρηθεῖσα μυστικότης ἐπεβάλλετο καὶ ἐκ τῆς μεγάλης σπουδαιότητος τοῦ εὐρήματος, ἀλλὰ καὶ διότι τοῦ σταυροῦ ἀποτελοῦντος καὶ σήμερον ἔτι τὸ ἀντιλεγόμενον σημεῖον ἐν τῇ χριστιανικῇ ἀρχαιολογίᾳ, θεωρουμένου ὑπὸ τῶν μὲν ὅτι ὡς χριστιανικὸν σύμβολον υἱοθετήθη μόλις κατὰ τὸν ε' ἢ τὸν δ' αἰῶνα, ὑπὸ τῶν δὲ ὅτι εἰσῆχθη εἰς τὸν Χριστιανισμόν πολὺ ἐνωρίτερον¹, ἦτο δυνατὸν νὰ προκληθῶσιν, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ εὐρήματος, μάταιαι καὶ ἀκαρποὶ συζητήσεις, δυνάμεναι νὰ παρεμποδίσωσι τὴν ἀνεπηρέαστον συναγωγὴν συμπερασμάτων. Ἀφέθη λοιπὸν νὰ συμπληρωθῇ πρῶτον πλήρως ἡ ἀνασκαφὴ τῆς οἰκίας, ἐνθα εὐρέθη ὁ σταυρός, καὶ νὰ περατωθῆ ἡ μελέτη τῶν ἐν αὐτῇ εὐρεθέντων καὶ εἶτα νὰ γίνῃ ἐπίσημος περὶ τοῦ εὐρήματος ἀνακοίνωσις. Τούτου ἕνεκεν, μόλις κατὰ τὴν 30ὴν Νοεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους ἠδυνήθη ὁ καθηγητῆς Majuri νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν ἐν Ῥώμῃ παπικὴν ἀκαδημίαν τῆς Ἀρχαιολογίας τὰ ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν καὶ μελετῶν αὐτοῦ συμπεράσματα, ἔχοντα ἐν συνόψει ὡς ἀκολουθῶς.

Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος οἰκία φέρει τὰ ἴχνη ριζικῆς ἀνακαινίσεως γενομένης περὶ τὸ 55 μ. Χ., διὰ τῆς ὁποίας τὸ μὲν ἰσόγειον διερρυθμίσθη εἰς καταστήματα, ὁ δὲ ἄνω ὄροφος εἰς κατοικίας πρὸς ἐνοικίασιν. Ἐπὶ τῆς προσόψεως εὐρίσκονται ἄνετα διαμερίσματα, εἰς δὲ τὴν ὀπισθίαν αὐτῆν ὑπάρχουσι πτωχικαὶ κατοικίαι, αἱ ὁποῖαι ἐξυπηρετοῦνται διὰ μιᾶς μόνον κλιμακός. Παρὰ τὴν κλιμακα ταύτην κεῖται τὸ μικρὸν δωμάτιον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἀνευρέθη ὁ σταυρός.

Ἐπὶ τῶν δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ τῆς θύρας τοῦ δωματίου εὐρισκομένων τοίχων διακρίνονται ἔτι ἀπλᾶ διακοσμηθεῖς, εἰς τὸ μέσον δὲ τοῦ ἐναντι τῆς θύρας τοίχου ὑπάρχει τετράγωνον λεπτότερον κονίαμα. Εἰς τὸ μέσον τοῦ κονιάματος τούτου εὐρίσκονται τὰ σαφῆ καὶ βαθέα ἴχνη ἐνὸς λατινικοῦ σταυροῦ, διαστάσεων 45 × 36 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου.

Ἐκ τῆς λεπτομεροῦς ἐξετάσεως ἀπεδείχθη ὅτι ἐντὸς τοῦ λεπτοῦ κονιάματος εἶχεν ἐντεθῆ καλῶς ἐξεργασμένος ξύλινος σταυρός, στερεούμενος διὰ καρφίων. Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τοῦ τετραγώνου λεπτοτέρου κονιάματος ὑπάρχει ἀνὰ ἐν χονδρὸν καρφίον εἰς τὸ ὕψος περίπου τῶν δύο τρίτων τοῦ σταυροῦ, εἰς ἄλλα δὲ σημεῖα τοῦ κονιάματος, εἰς ἀποστάσεις μὴ κανονικὰς ἀπ' ἀλλήλων, ἕτερα μικρότερα καρφία. Ὁ σταυρὸς εἶχεν ἀφαιρεθῆ πρὸ τῆς καταστροφῆς τοῦ 79 μ. Χ., ὡς συνάγεται ἐκ τοῦ ὅτι ἐπὶ τοῦ κονιάματος οὐδὲν ἴχνος ἀπηνθρακωμένου ξύλου ἐσώζετο καὶ ἐκ τῶν ὀπῶν, τὰς ὁποίας ἀφήσαν εἰς τὸ κονίαμα τὰ ἀποσπασθέντα μετὰ τοῦ ξύλου καρφία. Τὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τοῦ κονιάματος σωζόμενα μεγάλα καρφία ἐχρησίμευον, κατὰ τὸν Majuri ὅπως ἀναρτῶνται ἐξ αὐτῶν

1. Ἴδε Ἱερῶν. Κοτσώνη, Τὰ χρονολογικὰ ζητήματα τοῦ σταυροῦ καὶ τῶν μονογραμμάτων Χρ. Ἐν Ἀθήναις 1939 σ. 19.

δύο μικρά θυρόφυλλα, τὰ ὁποῖα κλειδόμενα ἐκρυπτον πλήρως τὸν σταυρὸν, κατ' ἄλλους δὲ ὅπως ἀναρτώνται μικραὶ λυχνίαι ἐκατέρωθεν τοῦ σταυροῦ, εἰς δὲ τὰ μικρότερα καρφία ἄνθη.

ὑπὸ τὸν σταυρὸν εἰς δεξιὰ εὐρέθη, τὰ εἶδος ξυλίνου τρίποδος ἀπηθρακωμένου ὕψους 92 ἐκατ. τοῦ μέτρου, ὁ ὅποιος κατ' ἀρχὰς ὑπετέθη ὅτι ἦτο προσευχητᾶριον, εἶτα ἐξελήφθη ὡς μικρὸν ἐρμάριον, ἐξήγησιν τὴν ὁποίαν ἐνίσχυσεν ἢ ἐντὸς αὐτοῦ ὑπαρξίς ὀριζοντίων σανίδων ἐν εἴδει ραφίων, τέλος δὲ ἤρμηνεύθη ὡς δωμὸς ξύλινος. Ἐντὸς τοῦ ἐπίπλου τούτου εὐρέθησαν δύο μικραὶ λυχνίαι καὶ ἐν παιγνίδιον πεσσῶν.

Ὁ Majuri μετὰ τὴν μακρὰν αὐτοῦ μελέτην κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ σταυρὸς οὗτος εἶναι χριστιανικὸς, ἄλλοι ὅμως ἐξέφρασαν ἀμφιβολίας, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦτοον ἀσθενεῖς, περὶ τῆς χριστιανικότητος τοῦ εὐρέθητος. Οὕτως ἐλέχθη ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ ἐπὶ μνημείων τῆς νοτίου Γαλλίας ἀπαντωμένου πελέκεως, τοῦ ὁποίου ὅμως τὸ σχῆμα οὐδόλως ὁμοιάζει πρὸς τὸ τοῦ σταυροῦ τοῦ Ἡρακλείου. ὑπὸ ἄλλων ἐξελήφθη ὡς εἶδος στηρίγματος ἐξ οὗ ἐκρέματο τὸ ἀντικείμενον τῆς λατρείας. Κατὰ τῆς τοιαύτης ὅμως ἐκδοχῆς γεννᾶται ἢ δυσκολία, ὅτι τὸ πάχος τοῦ ξύλου, τὸ ὅποιον εἶχε τεθῆ ἐντὸς τοῦ κοινάματος, δὲν ἦτο ἀρκετὸν πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν. Μερικοὶ τέλος ἔθεσαν τὸ ἐρώτημα μήπως ὁ «σταυρὸς» οὗτος ἀνήκεν εἰς τὴν λατρείαν ἄλλης θρησκείας, ἀλλὰ μέχρι τῆς στιγμῆς οὐδεμία συγκεκριμένη πρότασις ἐγένετο ἐκτὸς τῆς ἀνωτέρω μνημονογραφείσης τοῦ πελέκεως.

Ἀπομένει ἐπομένως νὰ ἐξετασθῆ τί θὰ ἠμπόδιζε νὰ δεχθῶμεν ὅτι τὸ μνημεῖον τοῦτο εἶναι χριστιανικόν, περὶ τοῦ ὁποίου θὰ γράψωμεν εἰς τὸ προσεχές.

I. I. K.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

«*Ἴδὸν υἱὸς τίκτεται σοι.*»

Ἐἰς τὴν Βασιλικὴν Οἰκογένειαν ἐσημειώθη κατ' αὐτὰς εὐτυχὲς γεγονός, τὸ ὁποῖον γηθουσύνως ἐπαγγέρισε ὁ ἑλληνικὸς λαός. Ἡ Ἐκκλησία, συγκαίρουσα ἐπὶ τῷ εὐτυχῆ τούτῳ γεγονότι, εὐχεται ὅπως ὁ νέος οὗτος βλαστὸς τῆς βασιλευούσης Δυναστείας, ὁ ἐπίδοξος τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου διάδοχος, καίτοι ἐγεννήθη ἐν ἡμέραις πολέμων, «ἔσται ἀνὴρ ἀναπαύσεως» καὶ «εὐζήνης καὶ ἡσυχίας», αἱ ὁποῖαι εἴθε νὰ βασιλεύσωσιν «ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ», ὅχι μόνον εἰς τὴν μικρὰν πατρίδα ἡμῶν, τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς μέχρι τῆς στιγμῆς προεφύλαξεν ἀπὸ τῆς λαίλαπος τοῦ πολέμου, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ὁλόκληρον.

Τὰ μετόπισθεν προσεύχονται.

«Ἐνῶ τὸ μέτωπον μάχεται τὰ μετόπισθεν προσεύχονται» ἐπισιέλλει ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀνταποκριτῆς πρωτῆς ἐφημερίδος. Προσεύχονται δὲ «ὄλαι αἱ τάξεις, ὄλαι αἱ ἡλικίαι, ὄλαι τὰ ἐπαγγέλματα, ἀκόμη καὶ ὄλαι αἱ φυλαὶ» καὶ ἢ προσευχῆ, πνιγμένη μέσα εἰς τοὺς λυγμοὺς καὶ τὰ δάκρυα, ἀναπέμπεται: «Ἐἰς τὰς ὥρας αὐτὰς τῆς ἀγωνίας ἐρχόμεθα γονυκλιεῖς πρὸς Σέ, ὃ Θεὸς τῆς παραμυ-

θίας». Ἐἰς τὰς ὥρας τῆς ἀγωνίας... Ποία ἀνατριχιαστικὴ ὁμολογία ἐνοχῆς! Ἐνῶ κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς εὐζήνης ἢ σκέψης, οὐδὲ πρὸς στιγμὴν ἐστρέφετο πρὸς τὸν Θεὸν ἢ μᾶλλον ἐνῶ τότε πολλάκις, καὶ ὅταν ἐστρέφετο οὗτος πρὸς τὸν Θεόν, ἐστρέφετο διὰ τὰ μυκτηρισθῆ καὶ τὰ καταπατηθῆ, διὰ τὰ καταβιασθῆ ἐκ τοῦ προαιωνίου Θρόνου Του καὶ νὰ ἀντικατασταθῆ ἀπὸ τὸν ὀλισμὸν καὶ τὴν θεοποίησιν τοῦ ἀνθρώπου, τὴν ἰσχύοντα εἰς τὰς ὥρας αὐτὰς τῆς ἀγωνίας» δὲν ζητεῖται καταφυγὴ καὶ παραμυθία εἰς τὰ πρωτόπλακα καὶ τοὺς πιθηκανθρώπους καὶ εἶτι ἄλλο εἶχεν ἐφεύρει ἢ παραφρων ἀθεΐα, ἀλλ' εἰς «τὸν Θεὸν τῆς παραμυθίας»... Δὲν θὰ ἦτο ὅμως ὠραιοτέρου ἢ καταφυγὴ αὕτη ἢ μὴ ἐσημειοῦτο μόνον τὴν ἰσχύοντα ἐν τῇ στιγμῇ, «εἰς τὰς ὥρας τῆς ἀγωνίας», ἀλλὰ τὰ ὑπῆρχον ἀπ' ἀρχῆς συνηθῆ καὶ διακαῆς ἐπικοινωνία μετ' Αὐτοῦ; Τότε ἢ κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀγωνίας προσέλευσεν θὰ ἦτο ἐντελῶς φυσικὴ, διότι Ἐκεῖνος θὰ ἦτο οἰκεῖος καὶ οἱ καταφεύγοντες πρὸς Αὐτὸν θὰ ἦσαν οἱ «φίλοι Του». Ἄλλ' ἄς εὐχηθῶμεν τὸ παρὸν νὰ ἀποτελέσῃ δίδαγμα διὰ τὸ μέλλον καὶ τὰ παθήματα τῶν ἄλλων νὰ εἶναι μαθήματα δι' ἡμᾶς.

Ὁ περίεργος φόβος.

Ἐἰς τὰς ἐφημερίδας ἐμφανίζονται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν διαμαρτυρίαι ἐναντίον «βαρβάρου» καὶ «μακαβρίου», ὡς ἀποκαλεῖται, θεάματος, τῆς διόδου, δηλαδὴ, τῶν κηδεῶν καὶ τῶν νεκροφόρων ἀμαξῶν διὰ τῶν κεντρικῶν ὁδῶν. Πρὸ ἡμερῶν ἐγράφη πάλιν ἄλλη διαμαρτυρία, διότι μία μεγαλοπρεπὴς ὑαλόφρακτος καὶ κατάφωτος αὐτοκινητονεκροφόρος διέσχισε τὴν ὁδόν, μεταφέρονσα ἕνα ἐξ Ἰσοῦ μεγαλοπρεπὲς φέρετροι, κατὰ τὴν ἰσχύοντα, καθ' ἣν ὤραν ὁ κόσμος μετέβαιεν εἰς τὸ θέατρον διὰ τὰ γελᾶση. Ἐπειδὴ δὲ ἄλλοτε εἶχον ἀκουσθῆ παρόμοιαι διαμαρτυρίαι καὶ κατὰ τῶν καταστημάτων κηδεῶν, τὰ ὁποῖα «ἐνοχλοῦν» τοὺς διαβάτας διὰ τῶν προθηκῶν τῶν ἢ ἄλλως πως, καταντῶ νὰ πιστεῦσωμεν, ὅτι, λόγῳ τοῦ περιέργου αὐτοῦ φόβου πρὸς τὸν θάνατον, θὰ ἔλθῃ στιγμή κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ζητηθῆ ἢ ἐντελής κατάργησις καὶ τῶν κηδεῶν, ἢ δὲ ταφὴ τῶν νεκρῶν νὰ γίνεται ἐν κρυπτῷ καὶ ἐν παντελῇ ἀπουσίᾳ συγγενῶν καὶ φίλων. Ἐἶναι ὁ μόνος ἀσφαλὴς τρόπος, ἵνα ἀποφευχθῆ ἐντελῶς ἢ θεία τῶν «μακαβρίων» τούτων θεαμάτων. Ἐπειδὴ δὲ ἐκάστοτε καλεῖται τὸ θέαμα καὶ «βαρβάρου» καὶ εἰς ἐπίρρωσιν τῶν γραφομένων γίνεται ἀναδρομὴ εἰς τὰ ἐν τῇ Ἐσπερίᾳ συμβαίνοντα, σημειοῦμεν ὅτι ἐν τῇ Ἐσπερίᾳ πᾶν τοῦναντίον συμβαίνει. Ἐν μῶ μάλιστα τῶν κοσμοπολιτικῶν πρωτευουσῶν διαφημίσεις μεγάλου καταστήματος κηδεῶν ὑπάρχουσιν εἰς πᾶσαν στάσιν τῶν τροχιδορῶν!

Ὁ γνωστὸς Ἰάπων χριστιανὸς ἡγέτης Δρ Kagawa, ὁμιλῶν ἐσχάτως ἐνώπιον συγκεντρωθέντων ἱεροποστολῶν, παρετήρησεν ὅτι ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους σημειοῦται ἐν Ἰαπωνίᾳ σταθερὰ στροφή πρὸς τὰ χριστιανικὰ ἰδεώδη, τὰ ὁποῖα, κατὰ τὸ πρόσφατον ἀκόμη παρελθόν, τοσαύτας ἐπιθέσεις ὑπέστησαν. Ὁ Δρ. Kagawa, ἀφ' οὗ ἔδωκε μίαν εἰκόνα τῆς χριστιανικῆς κινήσεως, ὡς αὕτη ἐμφανίζεται εἰς

τὰ κυριώτερα πνευματικὰ κέντρα τῆς χώρας, κατέληξεν ὡς ἐξῆς: «Λαοὶ τινες τῆς Εὐρώπης νομίζουν ὅτι οἱ Ἰάπωνες δὲν εἶναι πεπολιτισμένοι. Τοῦτο ὅμως δὲν ἀληθεύει μόνον διὰ τὴν Ἰαπωνίαν, ἀλλὰ δι' ὅλοκληρον τὸν κόσμον. Ἐπεστρέψαμεν εἰς τὴν ῥωμαϊκὴν περίοδον. Μόνον ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ δύναται νὰ σώσῃ τοὺς λαοὺς τῆς γῆς, ἔχων τὴν δύναμιν, ἀκόμη καὶ ἐν μέσῳ τῆς περὶ ἡμᾶς ταραχῆς καὶ συγχύσεως, νὰ κερδίζῃ ψυχὰς. Ἐάν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ Ἰαπωνία δὲν εἶναι πεπολιτισμένη χώρα, τοῦτο ἀποτελεῖ ἓνα ἐπὶ πλέον λόγον, διὰ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ εἰμεθα ἀποφασισμένοι νὰ δώσωμεν εἰς αὐτὴν τὸν Χριστιανισμόν».

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἱερά Σύνοδος

Ἡ Ἱερά Σύνοδος κατὰ τὸ διαρρεῦσαν δεκαπενθήμερον συνήλθεν ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου εἰς τρεῖς τακτικὰ συνεδριάσεις.

Ἐπὶ τῇ γεννήσει τοῦ ἐπιδόξου διαδόχου τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ Σεβ. Συνοδικοὶ Σύεδροι συνεχάρησαν τηλεγραφικῶς τὰς Α.Α.Β. Β. Υ.Υ. τὸν Διάδοχον Παῦλον καὶ τὴν Πριγκίπισσαν Φρειδερίκην, οἱ ὅποιοι ἀπήντησαν εὐχαριστοῦντες.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐχορήγησεν ἀδείας εἰς τοὺς Σεβ. Μητρ. Φθιώτιδος εικοσιτετράωρον διὰ Καρπενήσιον, Ζιχνῶν καὶ Κερκύρας ἀνά μηνιαίαν διὰ λόγους ὑγείας καὶ Κεφαλληνίας δεκαπενθήμερον διὰ λόγους ὑπηρεσιακοῦς.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος δι' ἐγκυκλίου αὐτῆς παρεκάλεσε τοὺς Σεβ. Ἱεράρχας νὰ συστήσωσιν εἰς τὸν λαὸν τὴν κατανάλωσιν τῶν γεωργήλων.

Διὰ Β.Δ. ἀπενεμήθη ὁ Ἀργυροῦς Σταυρὸς τοῦ Φοίνικος εἰς τὸν ἀρχιμ. Ἀρσένιον Μαυρόπουλον, Πρωτοσύγκελλον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Λαρίσης, διὰ τὰς ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας παρασχεδίσας ὑπηρεσίας, καὶ εἰς τὸν ἀρχιμ. Τίτον Ματθαϊάκην, διὰ τὴν ἐν τῷ στρατῷ καὶ ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς Φυλακαῖς Ἀμφίσσης δρᾶσίν του.

Διὰ Β. Δ. διωρίσθη πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Μητρ. Μαντινείας ὁ ἀρχιμ. Ἀλέξιος Ἰγγλέσης.

Διὰ Β. Δ. προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν καὶ μισθὸν Τηματοάρχου Β' τάξεως ὁ Ἱεροκήρυξ τῆς Ἱ. Μητρ. Ἀργολίδος ἀρχιμ. Χριστοφόρος Καλύβας.

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἐπισκέφθη τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ὁργανογραφικὸν Βουλιαγμένης πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν συντελουμένων ἐν αὐτῷ ἀνακαινιστικῶν ἔργων.

Ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος προήδρευσε ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ συνεδρίῳ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τοῦ Ταμείου Ἀνταλλαξίμων, τοῦ Οἴκου Τυφλῶν, τῆς Ἐπιτροπῆς Μαθητικῶν Συσσιτίων καὶ τῆς ἐκ καθηγητῶν Ἐπιτροπῆς τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου.

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἠλόγησε τοὺς γάμους τοῦ κ. Στεφάνου Στρέϊτ καὶ τῆς Ἰουλίας Μαυρομμάτη.

Ὁ Μακ. ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ τὴν ἐν τῷ «Παρνασσῷ» διάλεξιν τοῦ καθηγητοῦ κ. Ψάχου «περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐναρμονίσεως τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς» τὴν ἑορτὴν τῆς ἀνομιῆς τῶν βραβείων εἰς τοὺς ἀριστεύσαντας μαθητὰς τῶν Σχολῶν τοῦ Παρνασσοῦ καὶ τὴν ὁμοίαν ἑορτὴν τῆς Ἑλληνικῆς Βιοτεχνικῆς Ἑταιρείας.

Ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος μετέβη δις εἰς τὸ Ὁδεῖον Ἀθηνῶν καὶ παρηκολούθησε τὰς ἐν τῇ Σχολῇ τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς ἐξετάσεις.

Τὸν Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπον ἐξεπροσώπησεν ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ταλαυτίου ἐν τῷ Μνημοσύνῳ τῶν Ἰδρυτῶν καὶ εὐεργετῶν τῆς Σφίβριανίδιου Σχολῆς, εἰπὼν καὶ τὸν προσήκοντα ἐπιμνημόσυνον λόγον, ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἔθνικοῦ Συνδέσμου καὶ τοῦ Πανωνίου Γυμναστικοῦ Συλλόγου καὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ Β' Γυμνασίου Θηλέων. Ὡσαύτως καὶ ὁ πανσοιολ. ἀρχιμ. κ. Πολύκαρπος Ἀνδρώνης, Ἱεροκήρυξ Ἀττικῆς, ἐξεπροσώπησε τὴν Α. Μ. ἐν τῇ φιλανθρ. ἑορτῇ τοῦ Συλλόγου Κοινωνικῆς Προνοίας.

Ἱερά Μητρόπολις Κίτρους

Προνοία τοῦ Σ. Μητροπολίτου προσήλθε καὶ κατὰ τὸ

ἔτος τοῦτο ὁ ἐκ τῆς Νέας Σκῆτης τοῦ Ἁγίου Ὁρους πεπειραμένος Πνευματικὸς Ἱερομ. κ. Νεόφυτος, ὅστις καθ' ὄλην τὴν Μ. Τεσσαρακοστήν ἐξωμολόγησε πολλοὺς χριστιανούς τῆς ἕδρας καὶ πολλῶν Κοινοτήτων τῆς Ἐπαρχίας.

Ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Πάσχα ὁ Σεβασμιώτατος διένειμεν ἐκ τοῦ πενιχροῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως κατ' ἐνορίας διὰ τῶν ἑφημερίων εἰς τοὺς ἀπόρους τῆς ἕδρας ποσὸν ἐκ δρ. 9.590.

Ὁ Σεβασμιώτατος ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ ἤρχισε τὴν ἑτησίαν περιοδείαν.

Διεξήχθησαν λίαν ἐπιτυχῶς αἱ ἐξετάσεις καὶ ἡ τελετὴ τοῦ Κατηχητικοῦ σχολείου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναλήψεως.

Ἱερά Μητρόπολις Κορινθίας

Κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Σομαρεΐτιδος, ἐν Κορινθῷ, πρωτοβουλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μεταφέρθη ἐκ Λουτρακίου ἢ θαυματουργὸς εἰκὼν τῆς Θεοτόκου καὶ κατετέθη πρὸς προσκύνησιν τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν ἐν τῷ ἑορτάζοντι ἱερῷ ναῷ τῆς ἁγίας Φωτεινῆς, ὅπου ἐτελέσθη καὶ ὁ Ἑσπερινὸς τῆς ἑορτῆς. Ἐπηκολούθησεν δλονύκτιος ἀγρυπνία καὶ δέησις τῶν πιστῶν πρὸς τὸν Ὑμνον ὑπὲρ καταπαύσεως τοῦ φρικαλέου πολέμου ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ τοῦ Ἁγ. Παύλου, ὅπου μεταφέρθη ἡ ἱερὰ εἰκὼν τῆς Θεοτόκου. Κατὰ δὲ τὴν πρωίαν τῆς Κυριακῆς ἐτελέσθη ἡ θεία Λειτουργία ἐν τῷ πανηγυρίζοντι ναῷ τῆς Ἁγ. Φωτεινῆς μεταφερθείσης καὶ αὐθις ἐκεῖ τῆς ἁγίας Εἰκόνας.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ἐξέδωκεν εἰδικὴν ἐγκύκλιον πρὸς τὸ ποιμνίον του, δι' ἧς συνέστησεν εἰς αὐτὸ νὰ προσέλθῃ καὶ νὰ προσευχηθῇ πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς σπαρασσομένης ἐκ τῶν φοβερῶν πόνων τοῦ πολέμου ἀνθρωπότητος. «Προσευχῇ, ἐπιλέγει, συνοδευομένη ἀπὸ δλόψυχον μετάνοιαν, οἷαν ἐπεδείξατο ἡ ἀπαρνηθεῖσα τὸ ἁμαρτωλὸν παρελθόν της Σαμαρεΐτις καὶ διὰ τῆς θείας χάριτος μεταβληθεῖσα εἰς Ἁγίαν Μεγαλομάρτυρα καὶ Ἰσαπόστολον Ἁγίαν Φωτεινὴν, μεταβάλλει τὸν ῥοῦν τῆς ἱστορίας τὴν φορὰν τῶν πραγμάτων καὶ εἶναι ἡ μεγαλυτέρα δύναμις ἐν τῷ κόσμῳ.»

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ πρὸς κατάπαυσιν τοῦ πολέμου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης δι' ἐγκυκλίου του συνέστησεν εἰς τὸ ποιμνίον του, ὅπως ἕκαστος, κατὰ τὴν μεσημβριάν ἐκάστης ἡμέρας, ὅπου ἂν εὐρίσκειται, σταματᾷ ἐπ' ὄλιγον ἀπὸ τὰς ἀσχολίας του καὶ ἀπευθύνῃ πρὸς τὸν Κύριον σύντομον εἰδικὴν εὐχὴν.

Ἱ. Μητρόπολις Σάμου καὶ Ἱκαρίας

Τὸ Μ. Σάββατον διενεμήθησαν εἰς 600 περίπου πτωχὰς οἰκογενεῖας ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως 28 χιλιάδες δραχμῶν. Κατ' ἐντολὴν τοῦ Σεβασμιωτάτου διενεμήθη βοήθημα εἰς ἕκαστον τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς Σάμου κρατουμένων.

Ὁ Σεβασμιώτατος προσέφερεν ἐκ τοῦ ἰδίου του Ταμείου δραχμὰς πενήτηκοντα χιλιάδας διὰ τὴν ἀγορὰν οἰκοπέδου πρὸς ἀνέγερσιν Παιδικοῦ Σταθμοῦ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Τὸ Πατριαρχεῖον τῶν Ἱεροσολύμων ἐπέτυχε τελευταίως τὴν ἀπὸ μέρους τῶν δικαστηρίων ἔκδοσιν ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἐγγείου φορολογίας. Χαρακτηριστικὸν τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἦτο ἡ προσαγωγή διατάγματος τοῦ Μωάμεθ ὡς καὶ φερμανίων διαφόρων Ἀράβων καὶ Τούρκων ἡγεμόνων, δι' ὧν ἀπηλλάσσοντο τῆς φορολογίας τὰ τε προσοδοφόρα καὶ μὴ κτηρήματα αὐτοῦ. Τοῦτο δὲν ἦτο εἰμὴ ἐπιβεβαίωσις τῶν κατὰ τοὺς βυζαντινοὺς χρόνους ὑφισταμένων προνομίων. Φαίνεται, ἐν τούτοις, ὅτι ἡ ἀπαλλαγὴ αὐτῆ ἐτροποποιήθη προϋόντος τοῦ χρόνου, κυρίως ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν φορολογίαν τῶν προσοδοφόρων γαιῶν, τῷ δὲ 1908 ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἐχορήγησεν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ παντὸς φόρου, ὑπὸ τὸν ὄρον, ὅπως τὸ Πατριαρχεῖον πληρῶν ἁγίων ποσῶν χιλίων ναπολεονίων ἐτησίως. Διὰ τῆς ἀπὸ τοῦ 1935 ἀποφάσεως τῶν δικαστηρίων τῆς Παλαιστίνης τὸ ποσὸν τοῦτο ὑπελογίσθη εἰς 791 λίρ. στεργλίας. Ὅτε τῷ 1938 ἐψηφίσθη ὁ νέος ἐπὶ τῆς ἀσιατικῆς φορολογίας νόμος, πάντα τὰ παλαιὰ προνόμια κατηργήθησαν. Ἡ ὑπόθεσις ὅθεν αὐτὴ ἀνεκινήθη ἵνα δοκιμασθῇ ἡ ἰσχὺς τῆς περὶ ἀπαλλαγῆς ἀ-

εἰώσεως τοῦ Πατριαρχείου. Ἡ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις δρίζει ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον θὰ συνεχίσῃ τὴν πληρωμὴν τῶν 791 λιγ. στεφλ. ἐφ' ὅσον χρόνον ἤθελεν ἰσχύσει τὸ παλαιὸν φορολογικὸν ποσοστὸν, τοῦ ποσοῦ τούτου ἐπιβαρυνομένου διὰ προσθέτου τοιούτου, ἐν τῷ φορολογικῷ ποσοστῷ ἠθελε μεταβληθῆ.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Ἡ Λουθηρανικὴ Ἐκκλησία τῆς Σλοβακίας εὐρίσκεται ἀπὸ τινος εἰς ῥῆξιν μετὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τούκα, καθ' ὅσον ἡ τελευταία ἔθεσεν ὡς ὄρον τῆς ἐκ μέρους αὐτῆς ἀποδοχῆς τοῦ καισαυτικοῦ τῆς Ἐκκλησίας τὴν παρὰ τὴν δύο ἐπισκόπων. Ἡ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας ἐκηρύχθη ὁμοφώνως ἀλληλέγγυος πρὸς τοὺς ἐπισκόπους καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὴν κυβερνήσιν διαμαρτυρίαν ἐναντίον τῆς ἐπεμβάσεως αὐτῆς εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς Λουθηρ. Ἐκκλησίας ἠναγκάσθη νὰ διακόψῃ τὴν ἐκδοσιν του.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Σπυρ. Μ. Καλλιόφα, ἀνωτάτου ἐκπαιδευτικοῦ συμβούλου, *Τὸ περὶ ψυχῆς πρόβλημα*, ἐν Ἀθήναις 1938. Τὸ διβλίον τοῦτο τοῦ κ. Καλλιόφα, εὐρύτατα γνωστοῦ ἀπὸ τὰς πολλὰς ψυχολογικὰς, παιδαγωγικὰς καὶ φιλοσοφικὰς μελέτας του, καίτοι εἶναι καθαρῶς φιλοσοφικόν, ἐν τούτοις ἔχον συγχρόνως καὶ χριστιανικὸν ἀπολογητικὸν χαρακτήρα, εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ εὐρῶς γνωστὸν μεταξὺ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῶν θεολόγων. Διότι καὶ μὲν σκοπὸς τοῦ ἔργου εἶναι νὰ καταδείξῃ τὸ τέλος τῆς ἀνευ ψυχῆς ψυχολογίας, ἐν τούτοις ὅμως παραλλήλως, καὶ ὡς ἀναγκαῖα συνέπεια, συνάγεται ἡ ὑπερῆξις αὐτῆς ταύτης τῆς ψυχῆς ἢ περὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ὁποίας χριστιανικὴ ἀντίληψις ὑποστηρίζεται λίαν εὐστόχως ἐν σελ. 50—77. Ὁρθῶς δὲ τονίζεται ὅτι τὸ πρόβλημα τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς εἶναι τὸ ὑψίστον μεταφυσικὸν πρόβλημα, ἐνδιαφέρον πάντα ἀνθρώπων ὅπως ἔχοντα τὰς φρένας ἀνεξαροτήτως μορφώσεως.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλαι διδασκαλαί τοῦ Χριστιανισμοῦ φαίνονται δικαιούμεναι ἐκ τοῦ ἔργου, ὡς π. χ. ἡ ἐλπίς ἐπὶ τὸν μέλλοντα αἶωνα, ἡ ὁποία ἀποδεικνύεται ἀσκοδοῦς εὐεργετικωτάτην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ψυχικῆς υγιείας καὶ ἰσορροπίας τοῦ ἀτόμου, οὕτως ὡς ἐν σελ. 64 ἐκθέσει τοῦ ζητήματος αὐτομάτως ἀνακαλεῖ εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἀναγινώσκοντος τὸ τοῦ Παύλου «τὰ μὲν ὅτι οὗ ἐπιλανθανόμενος, τοὺς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος κατὰ σκοπὸν δικαίω ἐπὶ τὸ θραδίον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι οὖν τέλει, οὕτω φρονέμεν».

Βασικωτέραν ὅμως σημασίαν ἔχουσιν αἱ γινόμεναι διαπιστώσεις περὶ τῶν ὁλοθρίων ἀποτελεσμάτων, τὰ ὁποία ἐπιφέρει ἡ καταπίσις τῆς ἐμφύτου ἐν ἡμῖν θρησκευτικότητος καὶ τῆς ἠθικῆς συνεδήσεως. Ἡ καταπίσις αὐτῆ ἀποδεικνύεται ὡς ἡ αἰτία πλείστων ψυχικῶν καὶ σωματικῶν ἐπιπλοῶν, ἐκ τῶν ὁποίων δύναται τις νὰ σωθῆ μόνον ἐὰν ἐπανέρῃ τὰς θρησκευτικὰς αὐτοῦ πεποιθήσεις (σελ. 59). «Ἐπειδὴ», λέγει ὁ σ., «ἐξέλιπε πλέον εἰς μέγιστον μέρος τῶν χριστιανῶν καὶ δὴ τῶν πεπαιδευμένων χριστιανῶν, ὁ εἰς τὸν Θεὸν φόβος, ἐπειδὴ εἰδικῶς ἐξέλιπεν ἡ πίστις εἰς τὴν ἀθανασίαν, κρατεῖ δὲ ἡ ἀλαζὼν δοξασία ὅτι τὸ πᾶν δύναται νὰ ἀφειθῇ εἰς τὴν δύναμιν αὐτοῦ τούτου τοῦ ἀνθρώπου, καταλαμβάνου τὴν συνείδησιν αὐτοῦ ὡς δαίμονες ἀληθινοὶ τὰ ἐκ τῶν ἀναποφάκτων καὶ ἀνεπανορθῶτων ψυχικῶν συγχρόνως προερχόμενα ταραχοποιὰ πλάσματα τῆς φαντασίας, τὰ ὁποία καθιστοῦν τὸν ὄντιον ὀδυνηρὸν πολλὰκις δὲ καὶ ἀληθῶς ὀδίνον...» (σ. 57—58). Ὡσαύτως καὶ ἡ μωρία, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπιδραστικὸν καὶ ἀνευρηματικὸν τῆς ἄνευ Θεοῦ ἠθικῆς, τῆς λεγομένης ἐπιστημονικῆς, ἐμφανίζεται κατὰ τρόπον σαφῆ καὶ ἀναντίρρητον. Τοιοῦτοτρόπος τὸ ἔργον καθίσταται τὸ ἀπαραιτήτων βοήθημα παντός κληρικοῦ καὶ θεολόγου, ὁ ὁποῖος θέλει νὰ εἶναι ἐνήμερος περὶ τῶν προσφάτων πορισμάτων τῆς ψυχολογίας καὶ τῶν συναφῶν αὐτῆ ἐπιστημῶν, νὰ ἔχῃ δὲ εἰς τὴν φάρμακον αὐτοῦ, ἐκτός τῶν θεολογικῶν καὶ ἄλλων αὐτοῦ ὀπλων, καὶ ἐπιχειρήματα ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς ἐπιστήμης εἰλημμένα, ἵνα ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τῶν ἀρτηρίων.

Ι. Ι. Κ.

Πολυκάστρου (Συνεδιοῦ) *Μητροπολίτου Μεσσηνίας*, Σκέψεις ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει, ἢ *Κατάστασις τῶν Ἑθνῶν*, ἀνατύπωσις ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «Γρηγόριος Παλαμάς», Ἐν

Θεσσαλονίκη 1940, σ. 16. Φιλοσοφήματα ἐπὶ τῆς προσηφάτου ἱστορίας, ἐκτιθέμενα διὰ τῆς γλαφυρᾶς ἑγγλώσεως, οἶαν πάντοτε μεταχειρίζεται ὁ Σεβασμιώτατος σ., ὡφέλιμα πρὸς πάντας, ἰδίᾳ δὲ πρὸς τοὺς νέους.

Ἄρχιμ. *Ζαχαρίου Δ. Διανᾶ*, πρῶτον Ἀρχιεπιγραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τέως Διευθυντοῦ τῶν Ἱσρατιτικῶν Σχολῶν Ριζαρείου, Κρήτης, Σάμου, Ἄρτης, Ὁ *Τεούλος*, μελέτη πρὸς ἐρμηνεσίαν τοῦ καλυμμαυχίου, Ἐν Ἀθήναις 1938, σ. 22.

Δρος *Παν. Ἰ. Παναγιωτάκου*, δικηγόρου ἐν Ἀθήναις. *Γάμοι πρώτων ἐξαδέλφων*, ἦτοι τὸ τῆς ἐξ αἵματος συγγενείας ἐκ πλαγίου κώλυμα γάμου δ' ἑαμβόδι κατὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Δίκαιον τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὸ ἰσχύον ἐν Ἑλλάδι Δίκαιον καὶ κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀστικοῦ κώδικος, Ἀθήναι 1939, σ. 62.

— Π Α Ρ Α Τ Η Μ Α —

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

Ἱ. Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

Διὰ τὴν παρ' ἡμῖν κενὴν ἐφημεριακὴν θέσιν τοῦ ἐν Θεσσαλονικίᾳ Συναικισμοῦ Καλιθέας μὴ παρουσιασθέντων υποψηφίων κεντημένων τὰ νόμιμα προσόντα κατὰ τὸ ἄρθρον 47 παραγρ. α'. τοῦ ἀ. ν. 2200/1940, καλοῦμεν τοὺς ἔχοντας προσόντα τῆς ἀμέσως κατωτέρας κατηγορίας, ὅπως ἐντός μηνὸς ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως τὰ πιστοποιητικὰ αὐτῶν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 48 ἀ. ν. 2200/1940. Ἐν Θεσσαλονικίᾳ τῇ 4 Ἰουνίου 1940 ἡ Ὁ Θεσσαλονικὴς Γεννάδιος.

Ἱ. Μητρόπολις Κίτρους

Καλοῦμεν τοὺς δουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα τοῦ ἄρθρου 47, παρ. β'. τοῦ ἀναγκ. νόμου 2200/1940 «περὶ Ἱερῶν καὶ ἐφημερίων», διὰ πόλιν ἔχουσιν πληθυσμὸν μέχρι 40.000 κατοίκων, ὅπως ἐντός μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν εἰς τὴν Ἱερὰν Μητροπόλιν τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθ. 48 τοῦ αὐτοῦ νόμου δριζύμενα πιστοποιητικὰ, προκειμένου νὰ προσδῶμεν εἰς τὴν ἀνάδειξιν υποψηφίου Ἱερέως πρὸς συμπλήρωσιν τῆς χηρευούσης ἐνορίας τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ τῆς Ἀναλήψεως. Ἐν Κατερίνῃ τῇ 29 Μαΐου 1940 ἡ Ὁ Κίτρους Κωνσταντῖνος.

Ἱ. Μητρόπολις Σύρου Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καὶ Μήλου

Ἐχοντες ὑπ' ὄφιν τὸ 46 ἄρθρον τοῦ ἀν. νόμου ὑπ' ἀριθ. 2200/1940 «περὶ Ἱερῶν καὶ ἐφημερίων» καλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὰ προσόντα καὶ δουλομένους νὰ καταλάβωσιν τὴν χηρευούσαν ἐφημεριακὴν θέσιν τοῦ ἐν Ἄνω Πισταλίῳ Σίφνου ἱ. ναοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου ὅπως ὑποβάλλωσιν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱ. Μητροπόλεως τὴν σχετικὴν αἰτήσιν μετὰ τῶν ὑπὸ τοῦ 48 ἄρθρου τοῦ ἀναγκ. νόμου ὑπ' ἀριθ. 2200/1940 προβλεπομένων πιστοποιητικῶν, ἐντός μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης. Ἐν Ἐρμούπολει Σύρου τῇ 26 Μαΐου 1940 ἡ Ὁ Σύρου Φιλάρτος.

Ἱ. Μητρόπολις Σιδηροκάστρου

Προσκαλοῦμεν διὰ δευτέραν φοράν τοὺς κεντημένους τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ ἀναγκ. νόμου 2200/1940 προβλεπομένους προσόντα καὶ δουλομένους νὰ καταλάβωσιν τὰς κάτωθι κενὰς ἐφημεριακὰς θέσεις, ὅπως ἐντός μηνὸς ὑποβάλλωσιν ἡμῖν αἰτήσιν υποψηφιότητος συνοδευμένης ὑπὸ τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ αὐτοῦ νόμου προβλεπομένων δικαιολογητικῶν. Εἶνε δὲ αἱ κεναὶ θέσεις: 1) ἡ τῆς Ἐπαγγελιστρίας Σιδηροκάστρου, 2) Χειμάρρου, 3) Ἀκριτοχωρίου, 4) Θεοδοσοῦ, 5) Ψωμοτόπου, 6) Θερμοπηγῆς, 7) Προμαχώνας καὶ 8) Νέας Ἡρακλείας. Ἐν Σιδηροκάστρῳ τῇ 1 Ἰουνίου 1940 ἡ Ὁ Σιδηροκάστρου Βασίλειος.

Ἱ. Μητρόπολις Θηβῶν καὶ Λεβαδείας

Χηρευούσων τῶν θέσεων τακτικῶν ἐφημερίων 1) Κοιμησεως Θεοτόκου Σικριποῦς—Λεβαδείας καὶ 2) Γενεθλίου Θεοτόκου τῆς ἐνορίας ἁγίου Θωμᾶ Τανάγρας, καλοῦμεν τοὺς δουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ προσόντα διὰ τὰς ὡς ἄνω θέσεις νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὰ γραφεῖα ἡμῶν ἐντός τοῦ μηνὸς Ἰουνίου τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ ἀναγκ. νόμου 2200/1940 δριζύμενα πιστοποιητικὰ. Ἐν Λεβαδείᾳ τῇ 1 Ἰουνίου 1940 ἡ Ὁ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας Συνάσις

Ι. Μητρόπολις Νικοπόλεως και Πρεβέζης

Χρηρούσης της ένορίας Σεριζιανών, καλούμεν τούς βουλομένους να καταλάβωσι τήν θέσιν ταύτην όπως έντός μηνός από σήμερα υποβάλωσιν ήμιν αίτησιν μετά των σχετικών δικαιολογητικών συμφώνως τῷ νόμῳ 2500 1940. Ἀπαράιτητον τυγχάνει τὸ πιστοποιητικὸν κοινωνικῶν φρονιμάτων. Ἐν Πρεβέζῃ τῇ 5 Ἰουνίου 1940 † Ὁ Νικοπέλεως και Πρεβέζης Ἀνδρέας.

Ι. Μητρόπολις Μεγαρίδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ὑπ' ἀριθ. 47 και 48 ἄρθρα τοῦ 2200 1940 «περὶ ἱερῶν ναῶν και ἐφημερίων» ἀναγκ. νόμου ἐπαναλαμβάνοντες τήν προκήρυξιν, καλούμεν τούς βουλομένους και ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὄς ἄνω νόμου ὀριζόμενα προσόντα να καταλάβωσι τήν κενήν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ ἐν Μεγάρους ἱεροῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Παρασκευῆς, ὅπως έντός μηνός από σήμερα υποβάλωσιν ήμιν τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενα πιστοποιητικά προκειμένου να ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψήφιοι ἐφημέριοι τοῦ ὄς ἄνω ἱεροῦ ναοῦ. Ἐν Μεγάρους τῇ 5 Ἰουνίου 1940 † Ὁ Μεγαρίδος Ἰάκωβος.

Ι. Μητρόπολις Μυτιλήνης

Καλούμεν τούς βουλομένους και ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα, ὅπως έντός μηνός από τῆς σήμερα υποβάλωσιν ήμιν τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ ἀναγκ. νόμου 2200)1940 «περὶ ἱ. ναῶν και ἐφημερίων» ὀριζόμενα πιστοποιητικά, προκειμένου να προδῶμεν εἰς τήν ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου ἱερέως τῆς χηρευούσης θέσεως Ἀλεφαντιῶν. Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 3 Ἰουνίου 1940 † Ὁ Μυτιλήνης Ἰάκωβος.

Ι. Μητρόπολις Διδυμοτείχου και Ὁρεστιάδος

Δυνάμει τοῦ ἀν. νόμου 2200)1940 «περὶ ἱερῶν ναῶν και ἐφημερίων» καλούμεν τούς βουλομένους και ἔχοντας τὰ ὑπὸ

τοῦ ἄρθρου 47 και ἐιδικότερον ὡς κατωτέρω προβλεπόμενα προσόντα ὅπως έντός μηνός από τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης υποβάλωσιν ήμιν κατά τὸ ἄρθρ. 48 ἀπαιτούμενα πιστοποιητικά πρὸς κατάληξιν των ὀργανικῶν θέσεων τακτικῶν ἐφημερίων των ἱ. ναῶν 1) τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου Διδυμοτείχου προσοντοῦχοι τῆς παραγρ. 1. ἔδαφ. γ'. 3.) των χωρίων 1) Κουφόθουρον, 2) Πραγγίον, 3) Ἀσβεστάδες και Ἀμπελάκια προσοντοῦχοι τῆς παρ. 1) ἔδαφ. δ'. και γ'.) των χωρίων Σαράκιον, 2) Ἰατράδες, 3) Καναδάς, 4) Π. Οινόη και 5) Πάλη προσοντοῦχοι τῆς παρ. 1 ἔδαφ. ε'. Ἐν Διδυμοτείχῳ τῇ 5 Ἰουνίου 1940 † Ὁ Διδυμοτείχου και Ὁρεστιάδος Ἰωακείμ.

Ι. Μητρόπολις Κρήτης

Καλούμεν τούς βουλομένους και ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου 2200)1940 «περὶ ἱερῶν ναῶν και ἐφημερίων» ἀπαιτούμενα προσόντα διὰ να καταλάβωσι τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τῆς ένορίας Σίδδας Μαλεβουζίου, ὅπως υποβάλωσιν ήμιν έντός ενός μηνός από τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὀριζόμενα δικαιολογητικά ἔγγραφα, προκειμένου να γίνῃ ἀνακήρυξις ὑποψηφίων πρὸς πληρωσιν τῆς ἀνωτέρω χηρευούσης θέσεως. Ἐν Ἡρακλείῳ τῇ 7 Ἰουνίου 1940 † Ὁ Κρήτης Τιμόθεος.

Ἐμβάσματα και συνδρομαὶ ὑπὲρ τοῦ Δελτίου ἀπευθύνονται διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς εἰς τὸν Διαχειριστὴν κ. Νικήτ. Σταθόπουλον, ὅπισθεν αὐτῆς σημειουμένου τοῦ σκοποῦ δι' ὃν ἀποστέλεται.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Π. Σ. ΜΑΝΩΛΕΥΣΗΣ

Τύποις «Φοίνικος», ὁδὸς Λεωνότου 4.—Τηλ 54-229

**ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ
ΦΙΛΟΠΤΩΧΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ
(Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1939)**

Α.—ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

ΕΣΟΔΑ	
1) Ἐκ δωρεῶν Μακαριωτάτου	4.724.—
2) » » Ἰδιωτῶν και Τραπεζῶν	117.600.—
3) » προϋπολογισμοῦ Ἱ. Ναῶν	34.300.—
3) » ποσοστοῦ 35 % ἐξάνου ἡμέρας πτωχῶν	353.302.60
5) » ποσοστοῦ 5 % ἐπὶ ἐσόδων Ἐνορ. Φιλοπτόχων Ταμείων	80.053.50
6) » δίσκων ἐν τοῖς Ἱεροῖς Ναοῖς	76.200.80
7) » τόκων ἀποθεματικοῦ	2.325.—
8) » κληροδοτημάτων	20.000.—
9) » πωλήσεως διαφόρων ἐντύπων	2.600.—
10) Εἰσφορὰ Ο. Δ. Ε. Π.	63.112.—
11) » Ὑπουργεῖου Ὑγιεινῆς	50.000.—
Σύνολον Δρ.	814.217.90
Ἐπίλοιπον ταμείου παρελθόντος ἔτους	310.335.80
Γεν. Σύνολον Δρ.	<u>1.114.553.70</u>

ΕΞΟΔΑ	
1) Ἐνισχύσεις εἰς Ἀσυλα φιλανθρωπικὰ Ἰδρύματα	75.100.—
2) Βοηθήματα ἀπόρων σπουδαστῶν	75.577.90
3) » » κληρικῶν	11.830.—
4) Φάρμακα και περιθάλψεις ἀσθενῶν	18.818.—
5) Βοηθήματα Πάσχα και Χριστουγέννων	91.730.—
6) Συντήσεως λαϊκοῦ Ἰατρείου Ἀθηνῶν	10.120.40
7) » » Πειραιῶς	35.582.—
8) Ἀποφυλάξεις κρατουμένων διὰ χρεῆ	15.252.50
9) Ἐσώφρουχα και ὑποδήματα κρατουμένων	12.429.—
10) Ἐξόδα Γενικά	24.770.45
11) Εἰσιτήρια ἀπόρων	6.386.—
12) Καθημερινὰ βοηθήματα και περιθάλψεις	344.710.30
13) Ἐνισχύσεις ἐνοριακῶν Φιλοπ. Ταμείων	5.800.—
14) Ἐξόδα κηδεύσεως ἀπόρων	2.680.—
15) Χαρτοσ. Δημοσίου ἀδειῶν γάμου	3.946.—
16) Βοηθήματα εἰς εἶδος	10.034.60
17) Διαιστικά	10.597.—
18) Ἐκτακτα βοηθήματα	73.112.—
19) Ἀπρόβλεπτα	4.000.—
Σύνολον	<u>832.476.15</u>

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ

	Ἐσοδα	Ἐξ. δα
Γεν. Φιλοπτώχου Ταμείου	804.217.90	832.476.15
Ἐνορ. Φιλοπτώχ. Ταμείων	3.260.059.—	2.818.393.—
Γεν. Σύνολον	<u>4.064.276.70</u>	<u>3.650.869.15</u>

	Ἐξόδα	Ἐπίλοιπον
Ἐπίλοιπον ταμείου 31-12-39	310.335.80	310.335.80
Παρ' Ἐθνικῆ Τραπεζῆς	278.517.30	278.517.30
Παρὰ τῷ Ταμ. τοῦ Γεν. Φιλοπτόχου Ταμείου	3.560.25	382.077.55
Δρ.	<u>1.114.553.70</u>	<u>1.114.553.70</u>

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Ἐλεγκτῆς Σύμβουλος

Ὁ Λογιστῆς

† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ

Χρ. Μυρίδης

Ἡλ. Μέλλος

Β.- ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ

Φιλόπτωχα Ταμεία Ἀθηνῶν	Ἔσοδα	Ἔξοδα	Φιλόπτωχα Ταμεία Ἀθηνῶν	Ἔσοδα	Ἔξοδα
1) Θεοτόκου Μητροπόλεως	153.225.-	121.422.-	75) Ἀγ. Φωτεινῆς Ν. Σμύρνης	99.639.-	91.775.-
2) Ἀγ. Ἀθανασίου Θησαίου	6.715.-	6.602.-	Φιλόπτωχα Ταμεία Πειραιῶς		
3) Ἀγ. Αἰκατερίνης Πλάκας	7.746.-	7.646.-	1) Τριάδος	68.094.-	61.918.-
4) » » Πετραλώνων	9.971.-	9.971.-	2) Ἀναλήψεως Δραπετσῶνος	9.522.-	5.735.-
5) » Ἀναργύρων Ψυχρῆ	19.144.-	16.123.-	3) Ἀγ. Βασιλείου	53.289.-	45.015.-
6) » Ἀνδρέου Ἄνω Πετραλώνων	8.051.-	8.036.-	4) » Γεωργίου Κρατσινίου	9.212.-	9.144.-
7) » Ἀρτεμίου Γούβας	12.219.-	11.692.-	5) » » Κορυδαλλοῦ	20.122.-	17.809.-
8) » Ἀποστόλων Ὑμητιοῦ	12.477.-	9.473.-	6) » Διονυσίου	51.588.-	42.347.-
9) » Ἀσωμάτων Θησαίου	40.201.-	18.157.-	7) » Δημητρίου	8.272.-	7.229.-
10) » Ἀντωνίου Πατησίων	29.413.-	26.778.-	8) » » Ν. Φαλήρου	35.156.-	30.356.-
11) » » Περιστερίου	3.102.-	3.059.-	9) » Ἐλευθερίου	27.443.-	19.285.-
12) » Αἰμιλιανοῦ Σπολίων	13.798.-	13.786.-	10) Εὐαγγελιστρίας	41.932.-	36.609.-
13) » Ἀναργύρων Ν. Σμύρνης	10.171.-	6.917.-	11) Ἀγ. Εὐθυμίου Συν. Εὐγενείας	6.911.-	5.971.-
14) » Ἀνδρέου Κ. Πατησίων	5.274.-	4.696.-	12) Ζωοδ. Πηγῆς Χ' Κυριακῶν	4.796.-	2.128.-
15) » Βασιλείου Πολυγώνου	75.935.-	56.506.-	13) Προφ. Ἡλιοῦ	22.465.-	19.121.-
16) Ἀγ. Γλυκερίας Γαλατίου	8.749.-	3.251.-	14) Ἀγ. Ἰωάννου Ρέντη	11.949.-	10.910.-
17) Γεν. Χριστοῦ Χριστοκοπίδου	5.895.-	5.203.-	15) » Κωνσταντίνου	57.375.-	47.297.-
18) Ἀγ. Γεωργίου Καρύστη	99.021.-	65.537.-	16) Μεταμ Σωτήρος	41.106.-	41.106.-
19) » » Δουργούτη	18.970.-	18.606.-	17) Μυστιδιωτισσῆς	34.021.-	23.824.-
20) » » Κυψέλη	59.765.-	54.157.-	18) Ἀγ. Νείλου	8.326.-	5.953.-
21) » » Μεταξουργείου	15.394.-	13.709.-	19) » Παντελεήμονος Ταμπουριῶν	15.115.-	15.115.-
22) » » Ν. Σαργείων	-	-	20) » » Δραπετσῶνος	10.426.-	8.049.-
23) » » Ἐλευθ. Ν. Ἰωνίας	38.823.-	34.886.-	21) » Παρασκευῆς Ν. Καλ/λεως	14.156.-	14.051.-
24) Προφ. Δανθῆλ	26.289.-	21.688.-	22) » Σοφίας	10.818.-	10.107.-
25) Ἀγ. Δημητρίου Ψυχρῆ	19.810.-	13.951.-	23) » Σπυρίδωνος	64.801.-	51.985.-
26) » » Ἀμπελοκήπων	12.393.-	12.330.-	24) Ὑπαπαντῆς	15.648.-	12.798.-
27) » » Ν. Ἐλβετίας	9.095.-	9.095.-	25) Ἀγ. Φανουρίου	4.936.-	4.355.-
28) » Διονυσίου Ἀεροπλιγίτου	94.457.-	94.358.-	26) Παναγίας Βλαχερνῶν	5.445.-	4.271.-
29) » Εὐφημίας Ν. Χαλκηδόνας	14.764.-	14.439.-	Φιλόπτωχα Ταμεία Νέας Κοκκινιάς		
30) » Εἰρήνης Αἰόλου	58.398.-	50.240.-	1) Ἀγ. Γεωργίου	8.204.-	7.717.-
31) » Ἐλευθερίου Ἄρεως	39.530.-	35.306.-	2) Ὀσίας Ξένης	6.107.-	5.203.-
32) » » Κ. Πατησίων	17.406.-	14.526.-	3) Ἀγ. Ἰωάν. Χρυσοστόμου	5.922.-	5.394.-
33) » Ζώνης Κ. Πατησίων	85.621.-	63.712.-	4) » Ἀποστόλων Κυραβᾶ	3.830.-	3.800.-
34) Ζωοδόχου Πηγῆς Ἀκαδημίας	86.321.-	86.293.-	Φιλόπτωχα Ταμεία Περιχώρων		
35) Προφ. Ἡλιοῦ Παγκρατίου	47.796.-	40.421.-	1) Ἀναλήψεως Βοιλησίων	7.389.-	7.382.-
36) Ἀγ. Θωμᾶ Ἀμπελοκήπων	4.942.-	4.656.-	2) Ἀγ. Ἀλεξάνδρου Π. Φαλήρου	30.955.-	29.642.-
37) » Θεράποντος Ζωγράφου	16.937.-	15.135.-	3) » Ἀποστόλων Τριτζίφιων	3.939.-	3.725.-
38) Τριῶν Ἱεραρχῶν Πετραλώνων	22.823.-	21.028.-	4) » Ἀθανασίου Πολυδρόσου	8.950.-	6.945.-
39) Ἀγ. Ἰωάννου Ἰλισσοῦ	28.275.-	24.311.-	5) » Ἀναργύρων Ἀττικῆς	5.933.-	5.872.-
40) » » Γαργαρέτας	32.777.-	31.411.-	6) » Γεωργίου Κηφισσίας	10.604.-	8.229.-
41) » » Ταύρου	2.631.-	2.631.-	7) » » Χαροκόπου	9.887.-	8.150.-
42) Κομ. Θεοτόκου Κολοκυνθοῦς	4.117.-	4.114.-	8) » Δημητρίου Μπραχαμίου	3.602.-	3.304.-
43) » » Μοναστηρακίου	15.638.-	13.489.-	9) » » Κηφισσίας	9.986.-	7.943.-
44) » » Χρυσοσπηλιωτίας	41.336.-	36.811.-	10) Εὐαγγελιστρίας Χαροκόπου	9.107.-	8.751.-
45) » » Χρυσοκαστριωτίας	3.900.-	3.900.-	11) » » Ν. Ἐρυθραίας	3.635.-	3.140.-
46) » » Κυνοσάργου	22.517.-	22.131.-	12) Ζωοδ. Πηγῆς Καλογραΐζης	39.021.-	37.460.-
47) » » Ν. Φιλαδελφείας	24.978.-	24.297.-	13) Ἀγ. Ἰωάννου Μαραθῶνος	4.123.-	3.800.-
48) Ἀγ. Κωνσταντίνου Ὀμονοίας	42.469.-	36.289.-	14) » » Προδρόμου Ν. Φι- λαδελφείας	3.873.-	3.130.-
49) » » Κόλονου	52.104.-	47.595.-	15) Κοιμησῶς Θεοτόκου Ἀραρούς	14.721.-	12.876.-
50) Εὐαγγ. Λουκᾶ Πατησίων	69.178.-	67.940.-	16) » » Ἡλιουπόλεως	8.492.-	5.990.-
51) Ἀγ. Μαρίνης Θησαίου	13.711.-	13.702.-	17) » » Χολαργοῦ	13.004.-	9.221.-
52) Ὀσίου Μελετίου Σπολίων	21.143.-	20.111.-	18) » » Σπάτα	658.-	533.-
53) Ἀγ. Μαρκέλλης Βοτανικοῦ	12.476.-	11.276.-	19) » » Κορωπίου	3.834.-	3.550.-
54) Μεταμορ. Σωτήρος Πλάκας	18.302.-	18.302.-	20) » » Ἐδῆμ Νέου Φαλήρου	8.537.-	7.405.-
55) » » Συγγροῦ	20.347.-	19.523.-	21) Ἀγ. Κωνσταντίνου Γλυφάδας	6.491.-	6.184.-
56) » » Κοπανᾶ	5.091.-	5.091.-	22) » » Μοσχάτου	17.654.-	13.245.-
57) Ἀγ. Νικολάου Πευκακίων	36.221.-	33.289.-	23) » » Ἡλιουπόλεως	4.708.-	4.253.-
58) » » Ραγκαβᾶ	14.048.-	12.656.-	24) » » Πυριτιδοποιείου	4.134.-	2.093.-
59) » » Φιλοπάππου	17.197.-	15.520.-	25) Μεταμορφ. Σωτήρος Μοσχάτου	10.132.-	10.091.-
60) » » Καισαριανῆς	13.862.-	13.605.-	26) » » Καλλιθέας	14.263.-	14.251.-
61) » » Κ. Πατησίων	17.804.-	16.963.-	27) » » Σουρμένων	7.201.-	3.532.-
62) » Παντελεήμονος Ἀχαρνῶν	94.807.-	64.930.-	28) Ἀγ. Νικολάου Ἀραρούσιου	8.679.-	8.679.-
63) » » Ἰλισσοῦ	35.190.-	32.480.-	29) » » Χαλανθρίου	19.338.-	18.897.-
64) » Παύλου Ψαροῦν	47.491.-	43.336.-	30) » » Καλλιθέας	11.129.-	9.878.-
65) » Σπυρίδωνος Σταδίου	32.487.-	26.897.-	31) » Πάντων Χαροκόπου	28.577.-	25.953.-
66) » Σάββα Βοτανικοῦ	8.790.-	6.423.-	32) » Παφασκευῆς Ἀττικῆς	21.143.-	21.048.-
67) » Στυλιανοῦ Ἄρεως	4.740.-	2.873.-	33) » Πάντων Ραφίνης	8.094.-	3.600.-
68) » Ταξιαρχῶν Πύλης Ἀγορᾶς	12.287.-	11.659.-	34) » Τριάδος Ἡρακλ. Ἀττικῆς	39.536.-	37.086.-
69) » Τριάδος Κεραμεικοῦ	16.939.-	13.297.-			
70) » » Βύρωνος	58.819.-	56.998.-			
71) » » Ἀμπελοκήπων	14.078.-	11.004.-			
72) » Τρύφωνος Κόλονου	992.-	992.-			
73) » Φιλίππου Βλασσαροῦς	11.673.-	8.843.-			
74) » Φωτεινῆς Ἰλισσοῦ	6.408.-	6.393.-			
			Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου	3.260.059.-	2.818.393.-
			Γενικῶν Σύνολων	804.217.90	832.476.15
				1.064.276.90	3.650.869.15